



א' ב' על הפרשה פרשת כי תבוא



א

מה צוה ה' אלוקים
בעברם בירדן להקים?

ב

מה לא קרא לנעל ושלמה
למרות הליכה במדבר שממה?

ג

לאיזה הר פונים הלויים
כשאת הברכות הם משמיעים?

ד

מה יכתבו על האבנים
מבוארים היטב ומובנים?

ה

מה מבקשים מה' ואומרים
כשאת המעשרות מבערים?

ו

איך נקראים הדברים שאומר
יהודי, שאת מעשרותיו מבער?

ז

איך מכונה הארץ הטובה
שלתת לעמו ה' נשבע?

ח

מה יהיו לך מנגד תלויים
כשתהיו בגלות אצל הגויים?

ט

במה מביאים ועורכים
את פירות הביכורים?

י

כיצד ינהגו עמי הארץ כלפיהם
כשיראו ששם ה' נקרא עליכם?

כ

למי את הביכורים מעלים
כשאתם לירושלים עולים?

ל
מ
נ
ס
ע
פ
א
ק
ר
ר
ש
ת

למי יהיו המעשרות ניתנים
מבני ישראל בכל השנים?

מה תקבלו בעתו לרוב
כשיפתח ה' אוצרו הטוב?

למה נדמו בקללה השמים
שלא יריקו מטר ומים?

במה מצפים את האבנים
שבמעבר הירדן מכינים?

מה תהיה על כל הגויים
כשתשמור את הצוויים?

איזה חפץ לעשות-אסור
והעושה זאת יתקלל בארור?

מי את העצים והפירות יירש
כי בחטאם הגיע להם להענש?

כיצד אמרו הלויים את הברכות
כדי שלכולם יהיו נשמעות?

אילו פירות מבורכים
לוקחים להביא ביכורים?

מאילו אבנים יש לבנות
את מזבח ה', להקריב קרבנות?

איזו קללה וכאב
קשור באוטהם הלב?

לעילוי נשמת
סבתי
הרבנית הצדקנית
חווה רחל בת ר' משה
גרינבוים ע"ה

א בפרשה רואים את העניין של וידוי מעשרות, והשאלה למה קוראים לזה 'וידוי', שהרי וידוי אומרים כשאדם מתוודה על חטאים, ומה שייך כשאדם מפריש מעשר שהוא מתוודה, להיפך הוא מודה ומתפלל לה' שיהיה לו השקפה לטובה וכו'! **מבאר הספורנו**: שבוודוי אומרים "ביערתיו הקודש מן הבית וגם נתתיו ללוי וכו'" והעניין הוא: שבהתחלה הכהונה הייתה אצל הבכורים, שהקב"ה רצה שבכל בית יהיה איש קדוש שהוא ישפיע קדושה על כל המשפחה וממילא הוא היה צריך לקבל את המעשרות, אמנם משחטאו ישראל בחטא העגל זה נלקח מהם וניתן לשבט לוי, ואז את המעשר צריך להוציא מן הבית ולתת את זה לשבט לוי, וא"כ כשאנו נותנים את המעשר אנו מתוודים על זה שחטאנו לה' בחטא העגל ואנו צריכים להוציא את המעשר מן הבית שאנו לא יכולים לתת את זה לבכורים, וצריכים לתת את זה לשבט הלוי עקב חטאינו...

ב "ונתנך ה' לראש ולא לזנב", אצל האור שמח בראש השנה היו נוהגים להתארח אורחים, ושנה אחת כנראה לא היה מספיק לחלק מהדג לאורחים, והאור שמח היה נראה לחוץ כי הרבנית חילקה לכל אחד מהאורחים חלק מהדג עד שהאחרון קיבל חתיכה מזנב הדג, וכל אחד שקיבל חתיכה מהדג התפלל שנהיה לראש ולא לזנב, אמנם אותו האורח קיבל מהזנב של הדג, ומה הוא יתפלל?? והאורח התפלל שיזכה להיות זנב לאריות ולא ראש לשועלים... והאור שמח כל כך שמח מהרעיון של אותו האורח וקרא לו לשבת לידו...

ג "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" יתכן לבאר: מה החומר הגדול כשיהודי לא שרוי בשמחה?

מפני שהרי אנו בנים של ה' אלוקינו ואנו עבדיו, וכמו שכל מנהל מוסד או מפעל מעוניין שעובדיו יהיו מרוצים שזה מראה שהמקום הוא טוב ונעים להיות בו ולעבוד שם, וכן זה מעיד על בעל המפעל שהוא אדם נח וטוב שרוצה שיהיה נעים לעובדים תחתיו. **ואם רואים** מוסד שעובדיו ממורמרים ואינם מרוצים, הם אינם נראים טוב, זה מראה על המוסד שלא נעים לעבוד שם, הוא אינו מאיר פנים לעובדיו, וזה גם מראה בעקיפין על בעל המוסד שהוא לא אדם נח וכן לא אכפת לו מה יהיה עם עובדיו.

